

Nr 567

Av herr **Lundkvist** i Eskilstuna m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 10, med förslag till lag om samhällets vård av barn och ungdom (barnavårdslag) m. m.

När det gäller de ungas allmänna fostran har hemmen självfallet den centrala rollen, även om föräldrarnas situation i dag kanske kan sägas vara besvärligare än tidigare. Urbaniseringen, den sociala och ekonomiska samhällsomvandlingen, medför att föräldrarna står inför uppgiften att fostra sina barn för anpassning till ett samhälle, i många avseenden annorlunda det de själva som unga upplevde. Fostran utanför hemmen har därför fått ökad betydelse för de ungas personlighetsutveckling. Ungdomens eget föreningsliv synes jämte hemmen och skolan, genom sin fasta förankring i väsentliga utvecklingsfrämjande samhällsorienterande ideal, och genom sina möjligheter att låta de unga såväl enskilt som i grupp bidra till att forma sin egen fritid och framtid, f. n. vara den främsta faktorn för främjande av de ungas individuella och samhälleliga fostran.

Det förslag till ny barnavårdslag som regeringen överlämnat till riksdagen i proposition nr 10 hälsas i stort med tillfredsställelse av undertecknade motionärer. Den är till sin läggning positivt syftande och understryker nödvändigheten av förebyggande åtgärder för att eliminera riskerna för missanpassning till samhället. I ett avseende skulle vi emellertid vilja göra en ändring som närmast har karaktären av komplettering och som till synes av statsrådet Ulla Lindströms kommentarer överensstämmer med hennes uppfattning. Föredragande statsrådet framhåller nämligen på sidan 450 i propositionen följande:

Det är mig angeläget att i detta sammanhang framhålla betydelsen av att barnavårdsnämnderna i sin allmänt förebyggande verksamhet samarbetar med hem, skola och lokala ungdomsorganisationer samt tager väl vara på de erfarenheter och frivilligkrafter som dessa organisationer förfogar över och ger organisationslivet ett praktiskt stöd. Detta innebär självfallet inte, att ungdomsorganisationerna i sin allmänna verksamhet skulle stå under barnavårdsnämndernas tillsyn. Särskilt om en speciell ungdomsstyrelse eller liknande inrättas, såsom jag i remissprotokollet förutsatt, liksom hittills skall kunna ske, bör det i första hand vara genom denna styrelse som kommunens ansvar för den allmänt förebyggande ungdomsverksamheten och samarbetet i detta hänseende med organisationerna kommer till uttryck.

Motionärerna anser att stödet till ungdomsföreningar är motiverat av organisationernas värde i sig som betydelsefulla organ till fostran för samhället och demokratin. Motionärerna hyser den principiella uppfattningen att studiecirkel-, ungdomscirkel-, fritidsgruppsverksamhet och idrottslig verksamhet bland ungdom bör följas och främjas av särskilda kommunala organ, som är specialiserade på att handlägga med det allmänt ungdomsfostrande arbetet sammanhängande frågor. Vi finner det därför angeläget att de av statsrådet åberopade ungdomsstyrelsernas ställning och karaktär av organ för hithörande uppgifter framgår av lagtexten.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte för sin del antaga barnavårdslagen med den ändring att 3 § erhåller följande lydelse:

Barnavårdsnämnden har

att göra — — — utvecklas ogynnsamt,

att verka för önskvärda förbättringar i fråga om kommunens barnavård,

att, i den mån detta icke tillkommer ungdomsstyrelse eller annat kommunalt organ, genom stöd åt frivilliga organisationer samt genom särskilda anordningar verka för bättre fritidsförhållanden för ungdom,

att lämna — — — nämndens verksamhet,

att förvalta — — — särskild styrelse,

att själv — — — verksamhet samt

att även — — — och verkställighet.

Stockholm den 27 januari 1960

Svante Lundkvist

Ingemund Bengtsson

Stig Alemyr

Essen Lindahl

Mary Holmqvist

Rune Carlstein

Evert Svensson

Rune Johansson

i Norrköping